

FOTO: AIR FRANCE

Podiumul dintre nori

Marii designeri de modă nu-și au locul doar în vitrinele magazinelor de lux, ci și la 10.000 de metri deasupra norilor. **ForbesLife** îți prezintă povestea uniformelor iconice create cândva pentru personalul aviativ de către Nina Ricci, Christian Dior sau Carven.

de Diana-Florina Cosmin

acă aristocrația are lipită eticheta de „jet-set”, aviația are ceea ce se numește în termeni istorici „the jet age”: epoca de glorie începută odată cu dezoltarea primelor motoare cu reacție, când perspectiva călătoriilor peste mări și țări devenea mult mai tangibilă. Zborul nu mai era doar pentru cei foarte bogați, ci putea fi, cu puțin efort, visul realizabil al oricărui cetățean al lumii.

Încă de la începutul anilor '20, pentru a atrage noi clienți și a atașa ideii de călătorie cu avionul o aură de strălucire și de exclusivism, companiile aeriene au început să-și transforme aeronavele în spații tot mai luxoase, prevăzute cu baruri și restaurante. Pentru a le gestiona, au fost contractați foști angajați ai hotelurilor de lux, ale căror noi joburi necesitau, implicit, și o nouă „uniformă”.

Împrumutând ceva din stilul militar (segment care deținuse o bună perioadă de timp apanajul exclusiv al zborului) și linia uniformelor pe care noii angajați le purtasera cândva în stabilimentele de lux, primele ținute purtate de stewardzii Air France erau sobre și deosebit de elegante: prima dintre ele consta într-o jachetă albă cu guler înalt, pantaloni și pălărie albă, iar cea de-a doua din pantaloni bleumarin și jachetă cu două rânduri de nasturi, purtată peste o cămașă albă cu guler tip „aripă”.

Din păcate pentru stewardzii (termen folosit pentru prima oară în 1938), uniforme masculine nu aveau să cunoască mari schimbări de-a lungul vremii, mai ales după intrarea în scenă a costumelor feminine, ale căror croieli și modele permiteau o mai mare libertate de creație și care aveau să devină interesante și pentru marii designeri ai vremurilor. În 1948, când Air France a devenit companie națională, designerul Georgette Renal a creat o versiune de uniformă dintr-o lână de

culoare albastru închis, potrivită cerințelor jobului și mai puțin capriciilor modei: o stewardesă trebuia, în primul rând, să arate impecabil și să inspire siguranță și sobrietate. Odată cu anii '50, moda avea să schimbe pentru totdeauna abordarea stilistică a uniformelor Air France, contopind stilul militar al primilor ani cu croielile feminine și moderne ale casei de modă Georgette de Treze. Costumul, cu talie strâmtă care să accentueze forma de clepsidră a corpului feminin, era purtat cu o bluză albă din poplin cu guler rotund.

În 1955, rochiile de bază AirFrance i s-a adăugat o rochie de vară albastru-deschis, cu beretă asortată și curea subțire în talie, mult mai potrivită pentru zborurile spre țări calde. Creația a fost concepută de către casa de modă Virginie, fiind înlocuită în 1963 de o ținută semnată de prestigioasa marcă franceză Christian Dior.

Odată cu apariția primelor avioane cu reacție în flota comercială AirFrance, a apărut și nevoia de adaptare a uniformelor, înlesnind mișcările fără a sacrifica eleganța. Ținutele Christian Dior s-au mulat perfect pe noile cerințe, atât costumul de vară albastru-deschis (purtat cu un cordon cu nod japonez), cât și costumul de iarnă, compus dintr-un deux-pieces scurt albastru-Marceau, cu guler Claudine, o bluză albă cu partea din față în formă de arc și o beretă asortată, decorată cu insigna AirFrance.

Deși introducerea primelor avioane cu reacție în zborurile comerciale a reprezentat în primul rând un avantaj tot pentru jet-setterii obișnuiți să călătorească dintr-un colț al Globului în celălalt, noua invenție a

avut ca rezultat, pe termen lung, democratizarea ideii de zbor: visul se contopea, în sfârșit, cu realitatea concretă, făcând mai mari ca niciodată așteptările pe care trebuiau să le îndeplinească liniile aeriene.

Astfel, anul 1963 a marcat un dublu început: startul colaborărilor dintre AirFrance și nume mari din industria modei franceze, care să facă imaginea companiei și mai „glamour”, dar și anularea interdicției de căsătorie a însoțitoarelor de bord ale companiei.

Lui Dior i-a urmat în 1969 Balenciaga, cu două versiuni de uniformă, dar și cu o premieră în materie de accesorii: o geantă și mănuși albe de bumbac (pentru costumul de vară), și cizme din piele Darchamps, care să completeze ținuta de iarnă.

În 1978, AirFrance cere pentru prima oară opinia propriului personal în stabilirea designului, trei case de modă fiind convocate pentru a crea noile uniforme. S-a renunțat la bonetă, considerată prea demodată, iar culorile tradiționale Air France, albastrul și albul, au fost accentuate de un roșu aprins. Nouă ani mai târziu, tot trei designeri primesc misiunea de a crea următorul set de uniforme, de această dată Louis Féraud, Carven și Nina Ricci.

După 17 ani în care nu au apărut schimbări majore, în 2005 Air France i-a încredințat lui Christian Lacroix realizarea unui set nou de uniforme. Couturierul a creat peste 100 de piese diferite, ce pot fi combinate ingenios pentru un aspect parizian, șic și clasic, având ca nuanță de bază bleumarinul. Această versiune, în care roșul apare doar ca pată de culoare, este folosită până în zilele noastre. ■